

Doniyor kitobi — To‘qson to‘qqizinchi qism

Oxirgi kunlar va Xudoning hukmi: Payg‘ambarlik vahiylarining ochib berilishi

Jeff Pippenger

2024-02-29

“Oxirgi kunlar” birinchi farishta harakatida hukmning ochilishi e‘lon qilingan davrni anglatadi, uchinchi farishta harakatida esa hukmning yakunlanishi e‘lon qilinadi. “Oxirgi kunlar”da Xudoning xalqi Xudoning hukmini e‘lon qilish uchun ko‘tarilgan edi va ko‘tarilmoqda, biroq Xudoning hukmining xabarchisi bo‘lish uchun hukmni tushunishingiz shart. Laodikeyalik adventizmning, ham bilimli tabaqasining, ham bilimsiz tabaqasining, asosiy xususiyatlaridan biri shuki, ular Xudoning hukmini bilmaydilar. Barcha payg‘ambarlar o‘zlari yashagan kunlardan ko‘ra, yanada aniqroq tarzda oxirgi kunlarga murojaat qiladilar.

“Qadimgi payg‘ambarlarning har biri o‘z davri uchun emas, bizning davrimiz uchun ko‘proq gapirgan, shunday ekan, ularning bashoratlari biz uchun amal qiladi. ‘Endi bu voqealarning hammasi ularga ibrat bo‘lsin deb yuz berdi; va ular zamonlarning oxiri yetib kelgan bizlarni ogohlantirish uchun yozib qo‘yilgan.’ 1 Korinfliklarga 10:11.” Selected Messages, 3-kitob, 338.

Barcha payg‘ambarlar bir-biriga hamohangdir, shuning uchun ularning bashoratlari barchasi ayni bir manzarani tasvirlaydi, va o‘sha manzara hukm kunlari bo‘lgan oxirgi kunlardir.

Va payg‘ambarlarning ruhlari payg‘ambarlarga bo‘ysunadi. Chunki Xudo tartibsizlikning emas, balki tinchlikning muallifidir, muqaddaslarning barcha jamoatlarida bo‘lgani kabi. 1 Korinfliklarga 14:32, 33.

Hizqiyoning sakkizinchi bobda boshlanadigan vahiyyidagi Quddus — Xudoning jamoatidir; bu oxirgi kunlardagi Laodikiyadagi Yettinchi kun adventistlari jamoatidir. Hizqiyo kitobining sakkizinchi va to‘qqizinchi boblari Xudoning uyi ustidan hukmning yakunida topinuvchilarning ikki toifasini ko‘rsatadi. Bir toifa quyoshga sajda qilayotgan yigirma besh oqsoqol bilan ifodalanadi, ammo jamoat va yurt ichida qilinayotgan jirkanchliklar uchun xo‘rsinib, faryod qiluvchilar Xudoning muhrini oladilar. O‘n birinchi bobda Hizqiyoning vahiysi quyoshga sajda qilayotgan yigirma besh kishining jazolanishi tasvirini davom ettiradi.

Bundan tashqari, Ruh meni ko‘tarib, sharqqa qaragan Egamiz uyining sharqiy darvozasiga olib keldi; va mana, darvoza og‘zida yigirma besh kishi bor edi; ular orasida men xalq boshliqlari bo‘lgan Azur o‘g‘li Yaazaniyo va Benayo o‘g‘li Pelatyonini ko‘rdim. So‘ng U menga dedi: “Ey inson o‘g‘li, bular yovuzlikni o‘ylab topadigan va bu shaharda nopok maslahat beradigan kishilardir; ular: ‘Vaqt yaqin emas; kelinglar, uylar quraylik; bu shahar qozon, biz esa go‘shimiz’, deyilar. Shuning uchun ularga qarshi bashorat qil, bashorat qil, ey inson o‘g‘li.” Va Egamizning Ruhi mening ustimga tushdi va menga dedi: “Gapir; Egamiz shunday demoqda: Ey Isroil xonadoni, sizlar shunday gapirdingizlar; chunki har biringizning xayolingizga keladigan narsalarni Men bilaman. Sizlar bu shaharda o‘ldirilganlarni ko‘paytirdingiz va uning ko‘chalarini o‘ldirilganlarga to‘ldirdingiz. Shuning uchun Rabbiy

Egamiz shunday demoqda: Uning o'rtasiga yotqizgan o'ldirilganlaringiz — go'shtdir, bu shahar esa qozondir; lekin Men sizlarni uning o'rtasidan chiqarib yuboraman. Sizlar qilichdan qo'rqqansizlar; Men esa ustingizga qilich keltiraman, — deydi Rabbii Egamiz. Men sizlarni uning o'rtasidan chiqarib, begonalar qo'liga topshiraman va orangizda hukmlarimni ijro etaman. Hizqiyol 11:1–9.

Quddus “qozon” deb tanitiladi, Quddusdagi xalq esa qozonda pishirilayotgan “go'sht”dir; qozon esa bir idishdir. Qo'llarida halok qiluvchi qurollari bo'lgan farishtalar tomonidan, bir yuz qirq to'rt mingning muhrlanishi vaqtida amalga oshiriladigan yovuzlar ustidan hukm (chunki Sister White aytadiki, Hizqiyol to'qqizinchi bobidagi muhrlash Vahiy yettinchi bobidagi muhrlash bilan aynidir) yovuzlarning Quddusdan chiqarib tashlanishini ham o'z ichiga oladi. Tez orada keladigan yakshanba qonuni vaqtida ma'naviy Quddus poklanadi va barcha tog'lar ustida bir bayroq sifatida yuksaltiriladi.

Oxirgi kunlarda shunday bo'ladiki, Egamiz uyining tog'i tog'larning cho'qqisida mustahkam o'rnatiladi va tepaliklardan yuksak ko'tariladi; barcha xalqlar unga oqib keladilar. Ko'p xalqlar borib, shunday deydilar: Kelinglar, Egamizning tog'iga, Yoqub Xudosining uyiga chiqaylik; U bizga O'z yo'llarini o'rgatadi, biz esa Uning so'qmoqlarida yuramiz. Chunki qonun Siyondan chiqadi, Egamizning kalomi esa Quddusdan. Ishayo 2:2, 3.

Yakshanba qonuni vaqtida Quddus uchun amalga oshiriladigan poklanish — Laodikiyalik Adventistlarning chetlatilishidir; shunda faqat Filadelfiyalik Adventistlar qoladi. Shundan so'ng yuridik korporativ tuzilma nihoyasiga yetadi, chunki 1863-yilda tuzilgan huquqiy tuzumda boshqaruvchi subyekt Amerika Qo'shma Shtatlari hukumatidir; va Amerika Qo'shma Shtatlari hukumati mamlakat bo'ylab yakshanba kuniga rioya etishni majburan joriy qilganida, Yettinchi kun Adventistlari jamoatining korporativ tuzilmasi yo huquqiy jihatdan bekor qilinadi, yoxud ehtimol uning nomi huquqiy jihatdan Yakshanba Adventistlari jamoati tartibidagi biror nomga o'zgartiriladi.

Quddusdagi yovuzlar halok qiluvchi farishtalar tomonidan qozondan chiqarib tashlanganda, Laodikiya Adventist jamoati nihoyasiga yetadi va Filadelfiya harakati bayroq singari ko'tarilgan ruhiy Quddusga aylanadi. Mixo qadimgi odamlarga murojaat qiladi; Ishayo ularni yorug'likni zulmat, zulmatni esa yorug'lik deb ataydigan masxarachi odamlar deb ataydi va bir savol orqali qadimgi odamlar “hukm”ni bilishlari kerak bo'lganini ko'rsatadi. Ular o'zlariga nazar tashlangan vaqtni bilishlari kerak edi.

Men dedim: Eshitinglar, iltijo qilaman, ey Yoqubning boshliqlari va Isroil xonadonining amirlari; adolatni bilish sizlarga tegishli emasmi? Sizlar yaxshilikdan nafratlanib, yomonlikni sevasizlar; ulardan terisini shilib olib, suyaklaridan go'shtini ajratasizlar; Sizlar xalqimning go'shtini ham yeysizlar, terisini ulardan shilib olasizlar; suyaklarini sindirasizlar va ularni qozon uchun bo'laklaysizlar, xuddi qozon ichidagi go'sht kabi. Mixo 3:1–3.

Xudo O'zining oxirgi kunlardagi xalqining “hukmni bilishini” istagan va hanuz ham shuni istaydi, hamda hukm yagona bir tushuncha emas. U bir necha unsurlar va aniq belgilarga ega bo'lgan izchil tarixdir. U 1798-yilda boshlangan va ming yillikning oxirigacha davom etadigan bashoratli

davrdir. U ham tergoviy, ham ijro etuvchi xarakterdadir. U yer sayyorasida yashab o'tgan har bir inson ustida, shuningdek osmondan quvilgan farishtalar ustida ham amalga oshiriladi. Hukm davrlarini tushunish oxirgi kunlardagi Xudoning sodiqlari uchun zarurdir, chunki Mixo qo'yan savolga javob shudir: "ha, Isroil hukmni tushunishi kerak."

Yeremiyo so'nggi kunlarda Quddusning oqsoqollari "uzluksiz ortga qaytish"ning yakuniy cho'qqisini ifodalashini ko'rsatadi; bu narsa isyon tobora kuchayib borgan to'rt avlod orqali namoyon bo'lgan bo'lib, Hizqiyolning sakkizinchi bobidagi tobora kuchayib boruvchi to'rtta jirkanchlik bilan ramziy ifoda etilgan. Yeremiyo oqsoqol erkaklar spiritizmga o'ralashib qolganini ko'rsatadi, chunki ular "quyoshga, oyga va osmonning butun lashkariga" "sajda qiladilar." U ular "yiqilib, endi turmaydigan" bo'lishini ta'kidlaydi, chunki "ular Egamizning kalomini rad etdilar." Ana shu xususiyatlar orqali Yeremiyo "xalq Egamizning hukmini bilmaydi"ligini ko'rsatadi.

O'sha paytda, deydi Egamiz, ular Yahudo shohlarining suyaklarini, uning amirlarining suyaklarini, ruhoniylarning suyaklarini, payg'ambarlarning suyaklarini va Quddus aholisining suyaklarini qabrlardan olib chiqadilar. Va ularni quyosh, oy va butun osmon lashkari oldiga yoyib tashlaydilar; o'shalarni ular sevgan, o'shalariga xizmat qilgan, o'shalarining ortidan yurgan, o'shalarni izlagan va o'shalariga sajda qilgan edilar. Ular yig'ib olinmaydi ham, ko'milmaydi ham; yer yuzida go'ng bo'lib qoladi. Va hayotdan ko'ra o'lim bu yovuz urug'ning qolgan barcha qoldiqlari tomonidan afzal ko'riladi; Men ularni haydab yuborgan barcha joylarda omon qolganlar shunday qiladi, deydi Lashkarlar Egasi bo'lgan Egamiz. Yana sen ularga aytgin: Egamiz shunday deydi: Yiqilganlar turib ketmasmidi? Yo'ldan qaytgan kishi yana qaytib kelmasmidi? Nega unda bu Quddus xalqi doimiy ortga qaytish bilan ortga chekindi? Ular yolg'onga mahkam yopishganlar, qaytishni rad etganlar. Men quloq soldim va eshitdim, lekin ular to'g'ri gapirmadilar; hech kim o'z yovuzligidan tavba qilib: "Men nima qildim?" demadi. Har biri jangga otilib kirayotgan ot kabi o'z yo'liga burildi. Ha, osmondagi laylak ham o'z belgilangan fasllarini biladi; musicha, turna va qaldirg'och ham o'z kelish vaqtini kuzatadi; ammo Mening xalqim Egamizning hukmini bilmaydi. Siz qanday qilib: "Biz donomizmiz, Egamizning qonuni biz bilan", deya olasiz? Mana, kotiblarning qalami uni behuda qilgan, albatta behuda. Donishmandlar sharmanda bo'ldilar, sarosimaga tushdilar va tutqun qilindilar; mana, ular Egamizning kalomini rad etdilar; endi ularda qanday hikmat bor? Yeremiyo 8:1-9.

Beshinchi bobda Yeremiyo Rabbimizning hukmini bilmaydiganlarni "ahmoq" deb ataydi.

Quddusning ko'chalari bo'ylab u yoq-bu yoqqa yuguringlar, endi qaranglar, bilinglar va uning keng maydonlarida izlanglar: agar biror odamni topa olsangizlar, agar adolatni ijro etadigan, haqiqatni izlaydigan biror kishi bo'lsa, Men uni afv etaman. Garchi ular: "Egamiz haydir", desalar-da, albatta ular yolg'on qasam ichadilar. Ey Rabbiy, ko'zlaring haqiqatga qaratilmaganmi? Sen ularni urding, ammo ular qayg'urmadi; Sen ularni halok qilding, ammo ular tanbehni qabul qilishdan bosh tortdilar; ular yuzlarini qoyadan ham qattiqroq qildilar; ular qaytishdan bosh tortdilar. Shuning uchun men dedim: Darhaqiqat, bular kambag'allardir; ular nodondirlar. Chunki ular Egamizning yo'lini ham, o'z Xudosining hukmini ham bilmaydilar. Yeremiyo 5:1-4.

Oxirgi kunlardagi Laodikiyalik Adventizmida, Oq opa “Adventist xalqining tajribasini” ifodalaydi, deb ta’kidlagan o’n bokira haqidagi masaldagi nodon bokiralar sifatida tasvirlanganlar “Egamizning yo‘lini ham, o‘z Xudosiining hukmini ham bilmaydilar.” Keyingi bobda Yeremiyo Egamizning “yo‘li” “qadimgi so‘qmoqlar” ekanini ko‘rsatadi, ammo nodon Laodikiyalik adventistlar u yerda yurishni ham, karnay sadosiga quloq solishni ham rad etadilar. “Karnay” hukmning ramzidir; albatta, nodon Laodikiyalik adventistlar buni bilmaydilar.

Egamiz shunday demoqda: Yo‘llar boshida turinglar, qaranglar, qadimgi so‘qmoqlarni surishtiringlar, yaxshi yo‘l qayerda ekanini bilib olinglar va o‘sha yo‘ldan yuringlar; shunda jonlaringiz uchun orom topasizlar. Ammo ular: “Biz u yo‘ldan yurmaymiz”, dedilar. Yana Men ustingizga soqchilar qo‘yib: “Karnay sadosiga quloq solinglar”, dedim. Ammo ular: “Quloq solmaymiz”, dedilar. Shuning uchun, ey xalqlar, eshitinglar; ey jamoat, ular orasida nima borligini bilinglar. Eshit, ey yer: mana, Men bu xalq ustiga kulfat keltiraman, ya’ni ularning o‘y-xayollarining mevasini; chunki ular Mening so‘zlarimga ham, qonunimga ham quloq solmadilar, balki uni rad etdilar. Yeremiyo 6:16–19.

Yaqinda joriy etiladigan yakshanba qonuni vaqtida “Uning qonunini rad etadigan” “jamoat” ustiga keltiriladigan “yovuzlik” shunda sodir bo‘ladiki, u “karnay sadosiga quloq solish”dan va keyingi yomg‘irning “orom”i topiladigan “qadimiy yo‘llarda” “yurish”dan bosh tortgan bo‘ladi.

Ilyosning uch karra qo‘llanilishi yaqin orada chiqadigan Yakshanba qonuni bilan boshlanadigan ijro hukmi davridagi bir xabarchi va harakatning ishini aniqlab beradi. Ilyosning uch karra qo‘llanilishi bilan Ahd Xabarchisi uchun yo‘l hozirlaydigan xabarchining uch karra qo‘llanilishi chambarchas bog‘liqdir. Yo‘l hozirlaydigan xabarchining uch karra qo‘llanilishi tergov hukmi davridagi bir xabarchi va harakat orqali amalga oshiriladigan ishni aniqlab beradi. Yo‘l hozirlaydigan xabarchi bilan Ilyos o‘zaro chambarchas bog‘liq uch karra qo‘llanilishlardir; xuddi shuningdek, Rimning uch karra qo‘llanilishi Bobilning qulashining uch karra qo‘llanilishi bilan bog‘liqdir, ammo ular Xudoning hukmi bilan aloqador muhim farqlarga egadir.

Ilyosning uch karra tatbiqi va Ahd Xabarchisi uchun yo‘lni tayyorlaydigan xabarchining uch karra tatbiqi Xudoning O‘zining tanlangan xabarchisi hamda xabarchining xabariga qo‘shiladigan harakat orqali amalga oshiradigan hukmning ikki alohida ishi bilan bog‘liqdir. Bu ikki ish hukmning ikki alohida davri bilan bog‘liq, garchi ramzlar o‘rtasida o‘zaro qoplanish mavjud bo‘lsa ham.

Uchinchi va so‘nggi Ilyosning ishi zamonaviy Bobildagi uch tomonlama ittifoq ustidan ijro etiladigan hukm bilan bog‘liqdir, yo‘lni tayyorlovchi xabarchining ishi esa Xudoning xalqining tergov hukmi va poklanishi bilan bog‘liqdir. Malakiyo kitobining uchinchi bobi ikkinchi bobning so‘nggi oyati bilan boshlab kiritiladi.

Sizlar so‘zlaringiz bilan Egamizni charchatdingiz. Ammo sizlar: “Biz Uni nimada charchatdik?” — deysizlar. Sizlar: “Yomonlik qiluvchi har kim Egamiz nazarida yaxshidir, va U ulardan mamnundir”, — deganingizda; yoki: “Hukm Xudosi qayerda?” — deganingizda. Mana, Men O‘z elchimni yuboraman, u Mening oldimda yo‘lni hozirlaydi; va sizlar izlayotgan Rabbiy to‘satdan O‘z ma’badiga keladi, ya’ni sizlar orzu qilayotgan ahd elchisi; mana, U

keladi, — deydi Sarvari Olam. Lekin Uning kelish kuniga kim bardosh bera oladi? U zohir bo‘lganida kim tura oladi? Chunki U zargarning oloviga o‘xshaydi va kir yuvuvchilarning sovuniga o‘xshaydi. U kumushni eritib tozalovchi kabi o‘tiradi; Levi o‘g‘illarini poklaydi, ularni oltin va kumush kabi tozalaydi, toki ular Egamizga solihlik ila nazr keltirsinlar. Shunda Yahudo va Quddusning nazri Egamizga qadimgi kunlardagi kabi, ilgarigi yillardagi kabi maqbul bo‘ladi. Malaki 2:17–3:4.

Oxirgi kunlarda, Malakining guvohligiga ko‘ra, Xudo 1888-yildagi isyonga yopishib olgan Laodikeya Adventizmidan holdan toygan. 1888-yildagi isyon Qorah, Datan va Abiramning isyoni bilan timsollangan edi, va Qorah isyonining ta’limotga oid bahsi shundan iborat ediki, yomonlik qiluvchilar Rabbiyning nazarida hanuz solih hisoblanadimi, yo‘qmi.

Endi Izhorning o‘g‘li, Qohotning o‘g‘li, Levining o‘g‘li Qorah, Eliabning o‘g‘illari Datan va Abiram hamda Peletning o‘g‘li On, ya’ni Ruben o‘g‘illari, odamlarni o‘zlariga qo‘shib oldilar. Va ular Musoga qarshi bosh ko‘tardilar; Isroil o‘g‘illaridan jamoatning ikki yuz ellik amiri, jamoat orasida mashhur, nom chiqargan kishilar ular bilan birga edilar. Ular Muso bilan Horunga qarshi yig‘ilishib, ularga dedilar: «Sizlar haddan oshib ketdingizlar, chunki butun jamoat — ularning har biri — muqaddasdir, va Egamiz ularning orasidadir. Unday ekan, nega sizlar o‘zingizni Egamiz jamoatidan yuqori ko‘tarasizlar?» Sahroda 16:1–3.

Oxirgi kunlarda Xudo 1957-yildagi isyonga mahkam yopishib olgan Laodikiyaviy Adventizmdan toliqqandir; bu isyon esa shunchaki 1888-yildagi isyonning namoyon bo‘lishi bo‘lib, rasmiy bayonot shakliga kiritilgandir. Questions on Doctrine kitobi 1888-yildagi isyonni mustahkamlab qo‘ydi; bu esa 1888-yilgi konferensiyada qolishi lozimligi haqida Opa Uaytga ko‘rsatma bergan farishtaning guvohligiga ko‘ra, Qorah, Datan va Aviram isyonining takrori edi, toki u Qorah isyoni tarixining takrorlanishini qayd etsin. Isyonda Qorah, Datan va Aviram bilan birga ikki yuz ellik nafar obro‘li kishi Xudoning vakili bo‘lgan Musoga qarshi to‘plandi.

Hizqiyo kitobining sakkizinchi bobida quyoshga sajda qilayotgan yigirma besh kishi, Qorah, Datan va Abiram isyonida xushbo‘y tutatqi keltirgan ikki yuz ellik kishining ushrini, ya’ni o‘ndan birini ifodalaydi; ular 1888-yil isyonining yo‘lboshchilarining timsoli bo‘lib, bu isyonning ta’limotga oid isyoni 1957-yilda Questions on Doctrine kitobining nashr etilishi bilan rasmiylashtirilgan edi.

Qorah, Datan va Abiramning isyoni Xudo chiqargan “hukm”ni rad etdi; bu hukmga ko‘ra ular qirq yil davomida sahroda sarson bo‘lib yurishga mahkum etilgan edilar. Laodikeya Adventizmi 1863 yilda, 1856 yilda taqdim etilgan Laodikeya xabarini rad etganlaridan so‘ng, Laodikeya sahrosida sarson bo‘lib yurishni boshladi; bu esa ularning imonsizligi sababli yana ko‘p yillar sahroda sarson bo‘lib yurish hukmini keltirib chiqardi. 1888 yilgi isyonda ham ular oqsoqollar Jones va Waggoner tomonidan keltirilgan Laodikeya xabarini qabul qilishga hanuz tayyor emas edilar.

1888-yilda isyon ko‘targanlar nafaqat oqsoqollar Jones va Vaggonerning ruhiy hokimiyatini, balki payg‘ambar ayol Ellen Uaytning hokimiyatini va Muqaddas Ruhning hokimiyatini ham rad etdilar, chunki ular butun jamoat birdek muqaddas degan g‘oyani amalda namoyon etdilar.

1863-yilda ular Baytilning yolg‘on payg‘ambari bilan birga taom yeyishga qaytdilar va shu tariqa oxir-oqibat Qorahning isyoni bilan ifodalangan najot ta’rifini qabul qildilar, so‘ngra esa bu soxta

ta'limotni Questions on Doctrine kitobida rasman muhrladilar. Bu ta'limot "imom orqali oqlanish"ning soxta ta'rifidir.

1863-yildagi isyon Habakkukning ikki lavhasida aks ettirilgan Millerning gavharlarini rad etishning boshlanishi edi. Habakkukning ikkinchi bobida birinchi oyatdagi "munozara" oxir-oqibat kechikkan xabar borasidagi kelishmovchiliklari orqali namoyon bo'ladigan ikki toifa sajda qiluvchilarni yuzaga keltiradi.

Mana, kibrga ko'tarilgan uning joni o'zida to'g'ri emas; ammo solih o'z imoni bilan yashaydi.
Habakkuk 2:4.

Habakkuk kitobining ikkinchi bobidagi "munozara"da "solih"ning "imoni" taxtachalarga ravshan yozib qo'yilgan "vahiy"ga asoslangan edi. 1863-yildagi isyonda taxtachalarda yozilgan narsani olib tashlash yo'lidagi birinchi qadam endi "solih"ning imoniga ega bo'lmaganlar tomonidan amalga oshirildi. 1863-yildagi isyon, oxir-oqibat 1957-yilda imon orqali oqlanish ta'limotining soxta ta'rifini qonuniy maqomga ko'taradigan isyonning ilk urug'ini ifodalagan edi.

Bu tadqiqotni keyingi maqolada davom ettiramiz.

"Egamiz O'zining buyuk rahm-shafqati ila O'z xalqiga oqsoqollar Uaggoner va Jons orqali nihoyatda qimmatli bir xabar yubordi. Bu xabar dunyo oldida yuksaltirilgan Najotkorni, butun dunyoning gunohlari uchun bo'lgan qurbonlikni yanada ravshanroq namoyon etishi kerak edi. U Kafil orqali imon bilan oqlanishni taqdim etdi; u xalqni Xudoning barcha amrlariga itoat etishda namoyon bo'ladigan Masihning solihligini qabul qilishga da'vat etdi. Ko'plar Isoni ko'zdan qochirgan edilar. Ularning nigohlari Uning ilohiy Shaxsiga, Uning fazilatlariga va insoniyat oilasiga bo'lgan o'zgarmas sevgisiga qaratilishi zarur edi. Barcha hokimiyat Uning qo'lga berilgandirki, U insonlarga mo'l-ko'l in'omlarni ulashsin, nochor inson vositasiga O'zining solihligining bebaho in'omidan ato etsin. Bu Xudo dunyoga berilishini amr qilgan xabardir. Bu uchinchi farishtaning xabaridir; u baland ovoz bilan e'lon qilinishi va Uning Ruhining ulkan o'lchovdagi yog'dirilishi bilan kuzatilishi lozim." Testimonies to Ministers, 91.

"Bu vaqt uchun haqiqat, uchinchi farishtaning xabari, baland ovoz bilan, ya'ni buyuk yakuniy sinovga yaqinlashganimiz sari tobora ortib borayotgan qudrat bilan e'lon qilinishi kerak." The 1888 Materials, 1710.

"Sinov vaqti endi ro'paramizda turibdi, chunki uchinchi farishtaning baland nidosi allaqachon gunohlarni kechiruvchi Najotkor bo'lgan Masihning solihligining vahiy etilishida boshlangan. Bu — ulug'vorligi butun yer yuzini to'ldiradigan farishtaning nurining boshlanishidir." Selected Messages, 1-kitob, 362.

"Keyingi yomg'ir Xudoning xalqi ustiga yog'ilishi kerak. Qudratli bir farishta osmondan tushib kelishi kerak, va butun yer uning ulug'vorligi bilan yoritilishi kerak." Review and Herald, 1891-yil 21-aprel.